

KARTA OPISU PRZEDMIOTU - SYLABUS

Nazwa przedmiotu

Teoria sprężystości i plastyczności

Przedmiot

Kierunek studiów

Mechanika i budowa maszyn

Studia w zakresie (specjalność)

Poziom studiów

drugiego stopnia

Forma studiów

niestacjonarne

Rok/semestr

2/3

Profil studiów

ogólnoakademicki

Język oferowanego przedmiotu

polski

Wymagalność

obligatoryjny

Liczba godzin

Wykład

12

Ćwiczenia

8

Laboratoria

Projekty/seminaria

Inne (np. online)

Liczba punktów ECTS

2

Wykładowcy

Odpowiedzialny za przedmiot/wykładowca:

dr Agnieszka Fraska

email: agnieszka.fraska@put.poznan.pl

tel. 61 665 2177

Instytut Mechaniki Stosowanej

Wydział Inżynierii Mechanicznej

Politechnika Poznańska

Odpowiedzialny za przedmiot/wykładowca:

Wymagania wstępne

Posiada wiedzę podstawową z zakresu mechaniki ogólnej, wytrzymałości materiałów, algebry i rachunku wektorowego. Potrafi logicznie myśleć i uczyć się ze zrozumieniem, korzystać z podręczników. Ma

świadomość konieczności poszerzania swoich kompetencji. Rozumienie potrzebę uczenia się i pozyskiwania nowej wiedzy.

Cel przedmiotu

Nabycie podstawowej wiedzy z teorii sprężystości i plastyczności.

Umiejętność zastosowania poznanej wiedzy do modelowania zagadnień inżynierskich, analizy wyników symulacji numerycznych i wnioskowania

Przedmiotowe efekty uczenia się

Wiedza

1. Student powinien mieć podstawową wiedzę z teorii sprężystości i plastyczności.
2. Student potrafi zdefiniować i objaśnić podstawowe pojęcia, prawa i równania teorii sprężystości.

Umiejętności

1. Posiada umiejętność rozwiązywania zadań z teorii sprężystości i plastyczności.
2. Posiada umiejętność analizy i interpretacji uzyskanych wyników
3. Rozumie powszechnie stosowany w mechanice ciała stałego zapis wskaźnikowy wraz z umową sumacyjną i potrafi się nimi posługiwać przy elementarnych obliczeniach.

Kompetencje społeczne

Student rozumie potrzebę doskonalenia swoich kompetencji i dalszego uczenia się. Potrafi samodzielnie pogłębiać swoją wiedzę w przedmiocie.

Student jest świadomy potrzeby uczenia się przez całe życie.

Metody weryfikacji efektów uczenia się i kryteria oceny

Efekty uczenia się przedstawione wyżej weryfikowane są w następujący sposób:

Wykład: ocena wystawiana na podstawie zaliczenia pisemnego - kolokwium oraz punktów z uzyskanych na ćwiczeniach. Próg zaliczeniowy wynosi 50 % sumy przewidzianych punktów, skala oceniania - liniowa.

Ćwiczenia: zaliczenie w formie pisemnej - kolokwium. Zaliczenie na ocenę pozytywną po uzyskaniu co najmniej 50% sumy punktów, liniowa skala oceniania.

Treści programowe

Wykład

1. Zapis wskaźnikowy i umowa sumacyjna Einsteina. Elementy algebry i analizy tensorów kartezjańskich.
2. Transformacja współrzędnych wektorów i tensorów przy obrocie układu współrzędnych.
3. Modelowanie zewnętrznych i wewnętrznych sił działających na ciało stałe. Analiza stanu naprężenia - wektor naprężenia, tensor naprężenia, związki Cauchy'ego.

4. Naprężenia główne i kierunki główne, ekstremalne naprężenia normalne i styczne. Tensor naprężenia. Naprężenia główne i kierunki główne. Ekstremalne naprężenia normalne i styczne.
5. Opis materialny (Lagrange'a) i przestrzenny (Eulera). Wektor przemieszczenia, gradient deformacji i gradient wektora przemieszczenia.
6. Tensor skończonych odkształceń; interpretacja geometryczna składowych. Tensor nieskończenie małych odkształceń i interpretacja jego składowych
7. Związki konstytutywne liniowej teorii sprężystości. Równania naprężeniowe i przemieszczeniowe liniowej teorii sprężystości. Warunki początkowe i brzegowe.
8. Podstawowe modele materiałów sprężysto plastycznych. Warunki plastyczności.

Ćwiczenia:

1. Doskonalenie umiejętności rachunkowych dotyczących stosowania konwencji sumacyjnej i zapisu wskaźnikowego. Zmiana współrzędnych tensorów przy obrocie układu współrzędnych - transformacje ortogonalne.
2. Wektor naprężenia i tensor naprężenia. Prawo Cauchy'ego. Przykłady rachunkowe.
3. Interpretacja geometryczna i fizyczna problemów prowadzących do sformułowania zagadnienia własnego dla tensorów odkształcenia i naprężenia. Rozwiązywanie przykładowych zagadnień.
4. Deformacja ośrodka ciągłego - opis materialny i przestrzenny. Związki między gradientem deformacji, gradientem przemieszczenia, tensorem deformacji i tensorem odkształcenia. Przykłady rachunkowe.

Metody dydaktyczne

Wykład: prezentacja multimedialna uzupełniana o komentarz i przykłady rozwiązywane na tablicy.

Ćwiczenia: rozwiązywanie zadań przy tablicy, ćwiczenia praktyczne i analiza rozwiązań, dyskusja

Literatura

Podstawowa

1. W. Nowacki, Teoria sprężystości, PWN, Warszawa 1970.
2. Y.C. Fung, Podstawy mechaniki ciała stałego, PWN, Warszawa, 1969.
3. 2. T. Chmielewski, S. Imiętowski, Wybrane zagadnienia teorii sprężystości i plastyczności, OWPW
4. 2018.4.G. E. Mase: Theory and problems of continuum mechanics. McGraw Hil 1970

Uzupełniająca

1. S. Timoshenko, J.N. Goodier, Teoria sprężystości, Arkady, Warszawa 1962.
2. B. Skalmierski, Mechanika, rozdz. IV, PWN, Warszawa 1994.

Bilans nakładu pracy przeciętnego studenta

	Godzin	ECTS
Łączny nakład pracy	50	2,0
Zajęcia wymagające bezpośredniego kontaktu z nauczycielem	25	1,0
Praca własna studenta (studia literaturowe, przygotowanie do ćwiczeń, przygotowanie do sprawdzianów, przygotowanie do kolokwium/zaliczenia) ¹	25	1,0

¹ niepotrzebne skreślić lub dopisać inne czynności